

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 7/20
Luxembourg, 28. januar 2020

Sodba v zadevi C-122/18
Komisija/Italija

Italija bi morala zagotoviti, da javni organi v trgovinskih poslih z zasebnimi podjetji spoštujejo plačilne roke, ki niso daljši od 30 ali 60 dni

Sodišče, ki je zasedalo v velikem senatu, je v sodbi z dne 28. januarja 2020, Komisija/Italija (Direktiva o boju proti zamudam pri plačilih) (C-122/18), **ugotovilo, da je Italija kršila** Direktivo 2011/7 o boju proti **zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih**,¹ ker ta država članica **ni zagotovila, da njeni javni organi, če so v okviru takih poslov dolžniki, dejansko spoštujejo plačilne roke, ki ne presegajo 30 ali 60 koledarskih dni**, kot so določeni v členu 4(3) in (4) navedene direktive.

Komisija, ki je prejela več pritožb italijanskih gospodarskih subjektov in združenj gospodarskih subjektov, ki so prijavili predolge roke, v katerih italijanski javni organi sistematično plačujejo račune v zvezi s trgovinskimi posli z zasebnimi subjekti, je pri Sodišču proti Italiji vložila tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti.

Italija je v obrambo trdila, da Direktiva 2011/7 državam članicam nalaga le, da v svoji zakonodaji, s katero se prenaša navedena direktiva, in pogodbah, ki se nanašajo na trgovinske posle, v katerih je dolžnik eden od njihovih javnih organov, zagotovijo najdaljše plačilne roke v skladu s členom 4(3) in (4) navedene direktive in da v primeru nespoštovanja teh rokov določijo pravico upnikov do obresti za zamudo pri plačilu in odškodnino za stroške izterjave. Po mnenju te države članice pa te določbe od držav članic ne zahtevajo, da zagotovijo, da njihovi javni organi te roke dejansko spoštujejo v kakršnih koli okoliščinah.

Sodišče je najprej zavrnilo te trditve s tem, da je štelo, da člen 4(3) in (4) Direktive 2011/7 državam članicam nalaga tudi, da zagotovijo, da njihovi javni organi dejansko spoštujejo plačilne roke, ki jih ta določa. Med drugim je poudarilo, da je zakonodajalec Unije zaradi velikega števila **trgovinskih poslov, v katerih so javni organi dolžniki podjetij**, ter stroškov in težav, ki jih imajo ta podjetja zaradi tega, ker **ti organi zamujajo s plačilom**, državam članicam nameraval naložiti strožje obveznosti v zvezi s posli med podjetji in javnimi organi.

Sodišče je nato zavrnilo trditve Italije, da javni organi ne morejo vzpostaviti odgovornosti države članice, katere del so, kadar delujejo v okviru trgovinskega posla (*jure privatorum*) in zunaj svojih prerogativ javne oblasti. Takšna razlaga bi namreč odvzela polni učinek Direktivi 2011/7, zlasti njenemu členu 4(3) in (4), ki **državam članicam posebej nalaga obveznost, da zagotovijo dejansko spoštovanje plačilnih rokov, ki jih določa v trgovinskih poslih, v katerih je dolžnik javni organ**.

Sodišče je nazadnje poudarilo, da okoliščina – ob predpostavki, da je dokazana – da se položaj v zvezi z zamudami pri plačilih javnih organov v trgovinskih poslih, ki so zajeti z Direktivo 2011/7, v teh zadnjih letih izboljšuje, ne more preprečiti, da Sodišče ugotovi, da Italija ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi prava Unije. V skladu z ustaljeno sodno prakso se namreč obstoj neizpolnitve

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o boju proti zamudam pri plačilih v trgovinskih poslih (UL 2011, L 48, str. 1).

obveznosti presoja glede na **položaj države članice, kakršen je bil ob izteku roka, določenega v obrazloženem mnenju, in sicer, v obravnavanem primeru, 16. aprila 2017.**

OBVESTILO: Tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti lahko zoper državo članico, ki ni izpolnila obveznosti iz prava Unije, vloži Komisija ali druga država članica. Če Sodišče ugotovi, da obveznosti niso bile izpolnjene, mora ta država članica v kar najkrajšem času sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe. Če Komisija meni, da država članica ni sprejela ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe, lahko vloži novo tožbo, s katero zahteva naložitev denarnih sankcij. Če pa Komisija ni bila obveščena o ukrepih za prenos direktive, lahko Sodišče na predlog Komisije sankcije naloži že v prvi sodbi.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793